

Koncert i Seaside Jazzklub med det svenske Second Line Jazzband lørdag d. 04. dec. 2021

Når man tidligere har hørt Second Line jazzband møder man op med meget store forventninger til at blive underholdt med traditionel jazz af bedste kvalitet. Kunne det stadig lade sig gøre, når den sygemeldte Jesper Albrektsson var blevet erstattet af trompetisten Klas Nilsson?

Jeg kan uden tøven sige, at alle forventninger blev opfyldt, så der endnu engang blev leveret en usædvanlig flot og medrivende koncert for de omkring 70 tilhørere i salen.

Koncertens to første numre: "When we grow too old to Dream" og "Chinatown" blev grundlag for en elegant præsentation af orkestrets seks medlemmer: Niklas Carlsson - trækbasun & sang, Olof Skoog - tenorsax, klarinet & sang, Klas Nilsson- trompet, Hampus Andersson – guitar, Per Bach – kontrabas og Johan Horner - trommer

Niklas Carlson indledte de enkelte numre på sin sædvanlig humoristiske, afslappede og underholdende måde – ikke mindst Duke Ellingtons "Just squeeze mee" nummeret, der var en "yndig og koket" duet mellem de to "værelseskammerater" Niklas og Olof, blev præsenteret med glimt i øjet.

Sangen "Jump for Joy" blev på bedste vis fremført af Klas Nilsson. I modsætning til sine to øvrige kraftfulde blæsere i orkestret er Klas Nilsson lille af statur, men det er hans trompetspil ikke, idet det er virtuost og går suverænt igennem i forbindelse med den kollektive improvisation, som er den traditionelle jazz særlige kendetegn.

I den tyske komponist Kurt Weills "September Song" spillede og sang Niklas kun med rytmegruppen. Her brillerede Hampus Anderson med sublimt guitar-spil, som startede nærmest som en spænd og elegant gitar-solo. Her viste Hampus, at hans solospil, ligger på niveau med Django Reinhardt samtidig med, at han i rytmegruppen bidrager til at få denne til at nærme sig swingtidens sound.

Koncertens enkelte numre var udvalgt og arrangerede, så alle orkestermedlemmer fik mulighed for solopassager, hvor de viste deres kunnen fx brillerede Olof Skoog på sin saxofon i numrene "That's a Plenty" og "Just a Closer walk with Thee". Hampus Anderson i "Beneath the old Willow Tree" og "Jelly Roll Blues" af Jelly Roll Morton. I "Tin Roof Blues", der blev spillet i meget langsomt tempo, var der spændende passager med en trompetsolo kun akkompagneret af bassen, som blev strøget med bue. Niklas leverede suverænt solospil på sin trombone i blandt andet "The Sheik of Araby". Endelig er det vigtigt at fremhæve Johan Horners dynamiske og inciterende trommespil både i rytmegruppen og i forbindelse med solospil, som flere gange høstede spontant bifald fra publikum.

Så alt i alt et flot arrangement med en traditionel julefrokost, god stemning og ikke mindst en spændende jazzkoncert, der virkelig fangede publikum og gav os alle en musikalsk oplevelse ud over det sædvanlige.

Mogens Lerbech